

ת"פ 32029/02 - מדינת ישראל נגד יצחק לוי ביטון - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 21-02-2029 מדינת ישראל נ' לוי ביטון

בפני:	כבוד השופטת אחינעם צוריאל
בעвин:	הנאשם
נגד:	מדינת ישראל
הנאשם:	ע"י ב"כ עוז אבטל זורי ע"י ב"כ יוחאי היז בשם שחדה ابو מדיעם יצחק לוי ביטון - בעצמו

גמר דין

רקע:

1. הנאשם הורשע עפ"י הודהתו בעובדות כתוב האישום המתווך בשתי עבירות של **פריצה לרכב בכונה לגנוב**, עבירה לפי סעיף 1413 סיפא לחוק העונשין התשל"ג- 1977 (להלן: "חוק העונשין"), שתי עבירות של **היקף לרכוש בזדון**, 2 עבירות לפי סעיף 452 לחוק העונשין, עבירה של **גנבה מרכב**, לפי סעיף 413(א) לחוק העונשין, ועבירה של **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

כתב האישום המתווך מייחס לנאשם שני אישומים.

על פי האישום הראשון, ביום 4.2.21 סמוך לשעה 00:20 בוקר פרץ הנאשם לרכב מסוג ולוו שבבעלות המטלון, דניאל בוקובזה, אשר חנה ברחוב העליה בבאר שבע, בכר שניפץ את החלון הימני הקדמי של הרכב ונכנס פנימה בכונה לגנוב. בעשותו כן, פגע הנאשם בziejץ בחalon הרכב. לאחר ששוטר, שהגיע למקום, הורה לנאשם לעזoor, עשה הנאשם מעשה בכונה להפריע לשוטר במילוי תפקידו, בכר שהחל לירות, ולא שעה להוראת השוטר לעזoor.

על פי האישום השני, בשעות שבין 19:00 בערך ביום 21.1.21 לשעה 00:00 בוקר ביום 22.1.21 פרץ הנאשם לרכב מסוג סובארו, השיר למטלון, פגודה ארפיננה, אשר חנה ברחוב יערி בבאר שבע, בכר שניפץ את החלון בדלת השמאלית הקדמית של הרכב, ונכנס פנימה בכונה לגנוב. בעשותו כן, פגע הנאשם בziejץ בחalon הרכב. במעמד זה, גנב הנאשם מטען הרכב ארנק, ובו כרטיסים שונים, כשהוא מתכוון לשלול את הרכוש שלילת קבע מבעליו.

הצדדים הגיעו להסדר דיןוני לפיו כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה, יורשע וישלח לקבלת תסקירות שירות מבוחן. הוסכם כי הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

תסקירות שירות המבחן:

2. שירות המבחן הגיע שני תסקרים בעניינו של הנאשם.

מתוך תסוקיר שירות המבחן מיום 28.3.222 עולה כי הנאשם מוכר לשירות המבחן מאז שנת 1992. הנאשם, בן 48, רוקח, התגורר בדירה ציבורי והתקיים מקצבת הבטחת הכנסתה. משפחתו המוצאת של הנאשם מאופיינית בעזבה רגשית, מתייחסות ואלימיות קשה ומתרמשכת, אשר הופנה כלפי הנאשם וככלפי שאר בני המשפחה מצד אביו. עקב לכך, הנאשם מגיל צעיר הרבה להעדר מהבית ולשוטט ברחובות. הנאשם סיים 9 שנות לימוד, ללא תעודה במקצועות, וכבר בהיותו בן 11 שנים היה מעורב בהתנהגות עוברת חוק, ונוהג לצורך סמים. את שנות נערותו בילה הנאשם במוסדות נועלים לנעור עובר חוק. למעשה, מסוף שנות העשרה של חייו ניהל אורח חיים שליל-התמכרווי, ובמהלך השנים ריצה במשךבר 20 שנות מסר בפועל.

שירות המבחן הדגיש, לאור היכרותם רבת השנים עם הנאשם ועבורי הפלילי, כי הענישה המוחשית אשר הוטלה עליו לא הייתה עבורי אפקט הרתענייל כל. כמו כן, הנאשם התנסה במשך השנים במספר ניסיונות גמילה, אשר כשלו פעמיחר פעמיחר.

עם זאת, החל מיוני 2021 השתלב הנאשם בקהילה "הדרך" ועבר הליך טיפול לגמילה מסוימים. על אף שב.swaggerו רקע כשל, שירות המבחן התרשם כי בעת זו הנאשם לוקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות, מתמקם בהליך הטיפול באופן חיובי, מכoon לשינוי עמוק בחיו ועובד כו�ן לראשונה התבוננות ביקורתית על דפוסיו המכשילים תוך הבנה וחיבור לנזקקתו הטיפולית.

בשל המתנה לגזר דין בתיק מקביל, ת"פ 34526-01-19 ייחד עם ת"פ 9430-05-20 בבית משפט השלום ברמלה, בו הורשע הנאשם בעבירות "החזקת אגרוף או סכין שלא כדין", ובהתיחס אליו המליק שירות המבחן על צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 150 שעות, ביקש שירות המבחן דחיה על מנת לבוא בהמלצת עונשית מגובשת בתיק דין.

מהתשקיר המשלים מיום 30.5.22, עולה כי לאחר תשעה חודשי טיפול בקהילה "הדרך" השתלב הנאשם בהוסטל הדרך, כשלב מעבר מסגרת סגורה להשתלבות בחו"י הימויים בחו"ז. הנאשם החל לעבוד, ומעסיקו שבע רצון מתקודמו. כמו כן, הנאשם השתלב במסגרת ההוסטל, לוקח חלק בכלל הפעילות, ומוסר בדיקות שנתן באופן קבוע אשר ממצאייהו מצביים על ניקיון רציף ועקביו שימוש בסמים.

עוד נמסר כי בתיק המקביל נידון הנאשם לאחרונה, ביום 10.5.22, בהתאם להמלצת שירות המבחן ובהסתממת המאשימה, לculo מבחן למשך 18 חודשים, צו של"צ בהיקף של 150 שעות, ומאסרו המותנה מת"פ 2395-06-16 הווארך בשנתיים.

בסוף של יום, מתוך התרומות כי לראשונה בחו"ז הנאשם מגיס ומחביב לתהילך שינוי עמוק בחיו, ומתווך אמונה בכוחותיו הפנימיים של הנאשם ובМОטביבציה שלו, בא שירות המבחן בהמלצת להאריך את המאסרים המותנים, אשר תלויים ועומדים נגדו, ולהטיל עליו התcheinות להימנע מעבירה, וזאת במקביל למען הטיפול שמקבל במסגרת צו המבחן שהוטל עליו בתיק המקביל.

3. למען שלמות התמונה יציין, כי כנגד הנאשם תלויים ועומדים שלושה מאסרים מותנים. האחד, בן 6

חודשים, בעבירות רכוש מסוג פשע, השני, בן 3 חודשים, בעבירות רכוש מסוג עוון, שניהם הושטו עליו במסגרת ת"פ 18-07-07-70787. והשלישי, בן 14 חודשים, בעבירות רכוש מסוג פשע אשר הושט עליו במסגרת ת"פ 17-07-07-71133, כאשר הצדדים חלוקים ביניהם בשאלת תחולתו של מאסר מותנה זה על המקרה שבעניינו (כפי שיפורט בהמשך). עוד תלואה ועומדת כנגדו התחייבות בסך 4,000 ₪ מת"פ 7113-07-17

טענות הצדדים:

4. בטיעונה לעונש הדגשה ב"כ המאשימה את חומרת העבירות, את הפגיעה בKENINS של המתלוננים ובתחושים הביטחוני של הציבור. נטען כי מדובר בעבירות קלות לביצוע אך קשה לאיטור שהפכו שכיחות באזוריינו, ועל כן יש להטיל בגין עונישה מרתקעה. המאשימה הפנתה לפסיקה לפיה בעבירות מסוג העבירות בתיק דן הוטלו על נאים עונשי מאסר ממושכים. יודגש כי אף לשיטת המאשימה, אין מחלוקת כי הרקע לביצוע העבירות הוא מימון הסמים אוטם צרך הנאשם בתקופה הרלוונטית לכתב האישום. המאשימה עתרה לקביעת שני מתחמי עונישה נפרדים בגין כל אחד מהאישומים נשוא כתוב האישום המתוקן. ביחס לאיושם הראשון עתירה למתחם עונישה הנע בין 8 ל-18 חודשים מאסר בפועל, וביחס לאיושם השני עתירה למתחם עונישה הנע בין 9 ל-20 חודשים מאסר בפועל. בגין לנאים, צינה המאשימה את עברו הפלילי המכובד הכלול 26 הרשעות קודמות, החל משנת 1988, מרביתן בעבירות רכוש, וכן צינה שלושה מאסרים מותניים אשר תלויים ועומדים כנגדו מ干事创业 דין שונים, ואף התחייבות להימנע מעבירה בסך 4,000 ₪. בהתיחס להמלצת שירות המבחן, טענה המאשימה כי יש לדוחותה בשל קיומם של שיקולי עונישה נוספים, עם זאת עתירה ליתן משקל להליך השיקומי שעבר הנאשם בתחום מתחם העונש ההולם. בסופו של יום, עתירה המאשימה לעונש המצרי ברף הבינוני של מתחמי העונישה אותם ביקשה לציבור. כמו כן, בבקשת להפעיל את כל המאסרים המותניים התלויים ועומדים כנגד הנאשם אף הם במצבבר, ולהפעיל את התחייבות בסך 4000 ₪, כל זאת בצרוף עונישה נלווה בדמות מאסר מותנה, קנס, פיצוי למתלוננים והתחייבות.

יודגש, כי בטיעוני המאשימה לא ניתנה כל התיחסות לעמדת המדינה בתיק המקביל של הנאשם בבית משפט השלום ברמלה, שם עתירה לאמץ המלצות שירות המבחן, על אף שגור הדין וכותבי האישום הוגשו במסגרת ראיות המאשימה לעונש (סומנו **ת/3-ת/5**).

5. ב"כ הנאשם הדגיש את הודהה הנאשם במיחס לו, את העובדה שהיא עצור בתיק זה במשך ארבעה חודשים, ובעיקר את ההליך הטיפולי בו מצוי הנאשם במשך כמנה. ב"כ הנאשם סקר את האמור בתסקיר השירות המבחן, תיאר את הרקע בו גדל הנאשם באומרו כי החיים לא היו פנים. עוד נטען כי עברו של הנאשם מבטא חוסר אפקטיביות של עונישה הרתעתית וכי יש צורך בטיפול עמוק בתחום הנאשם לשם, אשר עומדת בבסיס העבירות בהן הורשע. ב"כ הנאשם התיחס לאינטראס החברתי והציבורי לשיקם את הנאשם, להוציא אותו ממגע הפשע, ועתר לקבל את המלצות שירות המבחן. בהתייחס למאסר מותנה בן 14 חודשים מת"פ 17-07-07-71133, אותו ביקשה המאשימה להפעיל, טען ב"כ הנאשם כי הוא אינו חול, שכן בגין הדין לא נאמר מפורשות שתקופת התנאי תחל מיום שחררו של הנאשם, ובاهינתן ספק בפרשנות התנאי, הספק צריך להיות לטובה הנאשם.

דברי הנאשם:

6. בדבורי לבית המשפט הסביר הנאשם שכיהם, בהיותו כבן 50, לראשוña לחת את עצמו בידיהם. לדבריו, בחיותו בקהילה עבר, ועודנו עבר, טיפול אינטנסיבי ומקייף בכלל היבטים בחיים. הנאשם ביקש מבית המשפט לקבל הזדמנות מעשי, והסביר שהוא נתן באוטה עת תחת השפעת סמים. הנאשם ביקש מכך מטהו שלבסוף על מנת שלא יפגע עוד בחברה, והצהיר כי בכוונתו לקבוע את חייו הרחיק מהעיר בארץ שבע, אשר מהוועה השפעה שלילית עבורה.

דין והכרעה:

7. לאחר שנתי דעתנו ל"מבחן הקשר הדוק" וליתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל** (2015.09.03)) מצאתי כי יש לראות מכלול מעשי של הנאשם בהם הורשע כ"איורע" אחד.

מדובר בשתי עבירות רכוש שכונו נגד רכבים חונים, אשר בוצעו בסמיכות זמניות, וליתר דיוק, בתוך תקופה של שבועיים, ובאזורים גאוגרפיים סמוכים ברחובות העיר בארץ שבע. העבירות בוצעו באופן דומה, וסביר להניח כי תכנון מוקדם אחד עמד ברקע של שני האירועים, כאשר לשניהם תכלית זהה, והוא מימון הסמים אותם צרך הנאשם. לא במקרה, אף המשימה מצאה לנכון לכלול את שני האישומים באותו כתוב אישום, דבר המצביע על הזיקה הקיימת גם לשיטתה בין המקרים. סבורני כי השקפה על העבירות בעל כמה איורים תהא מלאכותית, ולא תשקיף את סיפור המעשה כהוינו. בנסיבות אלה, מצאתי כי מדובר במסכת עברינית אחת ויש לראות מכלול מעשי של הנאשם כ"איורע" אחד, בגין אקבי מתחם ענישה אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם:

8. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס העולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוגגת; ונסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

העריכים המוגנים בהם פגע הנאשם הינםUrvalsmeddelanden של השמירה על הרכוש והקניין, זכותו של כל אדם כי לא יפגע בו וברכשו, כי רכב שהשאר חונה ברחובות של עיר ישארשלם ולא פגע, וכי הרכוש אשר הושאר בו יותר על מקומו, אף לאחר עדשת בעלי את המקום. בחים המודרניים אדם מתניזיד לכל עסקיו עם כל רכבו, משתמש בו על בסיס יומיומי למימוש כל צורך, והרכב משמש למעשה כגון שלוחה של הבית. מכאן נגזרת חשיבות רבה להגנה על רכבו של אדם.

עמד על כך כבוד השופט עמית בבש"פ 45/10 **פאדי מסארווה נ' מדינת ישראל :**

"פתרונות קם אדם בבוקר ומוצא... שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצת"

עמוד 4

ותכולתה נשדדה. חזר אדם לבתו בסוף עמל יומו ומצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכשו ואת חפציו שאوتם צבר בזיעת אףו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הcis שנגרכמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסתטיטיסטייה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת بعد עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצויות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

ADB עבירות גניבות הרכב, הפריצה לרכב והגניבה מרכיב הפכו זה מכבר למכת מדינה של ממש, וגורמות לפגיעה קשה באיכות החיים של הציבור. נפשו של הציבור הרחב נקעה מעבירות אלו ומשיכוותן עד כדי פגיעה של ממש באמון הציבור בשלטון החוק, וב יכולתו להילחם בתופעה.

ADB בנוסף, בצעם ביצוע עבירות ההפראה לשוטר במילוי תפקידו, פגע הנאשם בסדרי שלטון וחברה תקינים. אין מחלוקת כי מעשי הנאשם פגעו ביכולתם של נציגי אכיפת החוק למלא את תפקידם כהלכה.

9. בבחינת הנسبות הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40 ט לחוק) יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

יש להבחן, וכך נהגת אף הפסיקה, בין עבירות של גניבת כלי רכב לעבירות של התפרצויות לכלי רכב חונים. אף בהתייחס לעבירות הפריצה לרכב, אין דומהairaע לא שימוש באלים, ולא שימוש באמצעותים מתחכמים כגון שלט אוניברסלי וכדומה, או כאשר מדובר בתפרצויות לרכב חונה ללא נוסעים, לאירועים אחרים בהם מתקיימות נסיבות מחמירות אלה. כמובן שיש לשקלול אף את הנזק הנגרם לרכב, והטרחה והשחתת הזמן שנאלץ בעל הרכב לעבור במהלך הסידורים שבתיקון רכבו ובהתנהלות מול חברת הביטוח. ככל והairoע מסוימים אף בגניבת רכוש, המזוי בתוך הרכב, בוודאי שיש לראות בכך נסיבה נוספת לחומרא.

ADB הנאשם במהלך שבועיים ביצע שתי פריצות לרכבים חונים וגרם להם נזק בזדון. במסגרת בוחנת הנسبות הקשורות ביצוע העבירות, נתתי דעתך לכך שלמעשהו של הנאשם, נפלו קורבן שני מתлонנים שונים. מדובר בפגיעה די משמעותית בערכיהם המוגנים, אף אם הפריצה נעשתה ללא תחוכם רב, ולא פגעה אלימה בעובי אורת. יצוין כי האירוע השני אף הסתיים בגניבת ארנק ובו כרטיסים שונים מתוך הרכב. כתוב האישום המתוקן לא מצין את שווי הרכוש הגנוב והאם נעשה בו שימוש. בנסיבות העניין, יצא מנקודת הנחה שלא מדובר ברכוש בעל ערך משמעותי רב, שאם לא כן הדבר היה מצוין בכתב האישום.

ADB בכלל הנسبות אוסיף כי על אף שהדבר לא נכלל בעובדות כתב האישום המתוקן, אין מחלוקת בין הצדדים כי ברקע לעבירות עומדת התמכרוותו של הנאשם לסמים, ורצוינו למצוא מקורות מימון לרכישת הסם. במובן זהה, אציין בזהירות רבה כי אין דומה ביצוע עבירות מסווג זה על רקע בצע'Cסף ליצוע העבירות כאשר ברקע התמכרות לסמים.

10. בוחנת מדיניות הענישה הנהוגת מלמדת, כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים למנוע רחוב.

ראו, למשל:

רע"פ 4738/20 אבו סבית נ' מדינת ישראל (22.7.2020) נדחתה בקשה רשות ערעור של מבקש שהורשע בעבירות של פריצה לרכב גניבת מרכב. הנאשם ביחד עם אחר פץ לרכב חונה באמצעות מפתח מתואם וגבג מתוכו סכום ניכר של כסף מזומנים והמחאות. הושת על אותו מבקש שהיא כמעט נעדר עבר פלילי, ואשר שירות המבחן המליך עבינינו מסר בדף של עבודות שירות, מסר בפועל למשך 9 חודשים שירותה בדרך של עבודות שירות לצד רכבי ענייה נוספים. ערעור על גזר הדין בבית המשפט המחוזי ובקשה רשות ערעור נדחו.

רע"פ 4338/20 כהן נ' מדינת ישראל (23.6.15)- הנאם הודה והורשע בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב גניבה מרכב. הנאשם ניפץ חلون רכב, התפרץ לתוכו וגבג ממנו תיק ובו כרטיס אשראי, מסמכים ו-400 ל". בית משפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-12 חודשים מסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם, בן 55, בעל עבר פלילי שרצה מספר מסרים ממושכים, בעל מצב רפואי סביר שמקשה על תפוקודו עונש של מסר בפועל למשך 6 חודשים, הפעלת מסרים מותנים למשך 5 ו-10 חודשים בחופף ובמצטבר כך ששה"כ ירצה הנאשם 12 חודשים מסר בפועל בגין ימי מעצרו, 6 חודשים מסר על תנאי למשך 3 שנים ופיצוי המתalon בסכום של 1,000 ל". העורורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון נדחו.

עפ"ג (מרכז) 64042-05-16 רחיל נ' מדינת ישראל (20.9.16)- הנאם הודה והורשע בעבירות של חבלה ביחס לרכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב גניבה מרכב. הנאשם השליך ابن ושבר את שימוש החalon ליד הנהג ברכב שהוא במקום. הנאשם נכנס לרכב, ונטל את הרדי דיסק. בית משפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות נע בין 3 חודשים מסר בפועל לבין 12 חודשים מסר בפועל. בית המשפט קבע כי מתחם העונש הנאם, בעל עבר פלילי המונה הרשעה בעבירות זהות, שחסך בזמן שיפוטו יקר אך שירות המבחן לא התרשם מרציניות כוונתו, עונש של מסר בפועל בין 6 חודשים, הפעלת 10 חודשים מסר מותנים והפעלת 6 חודשים מסר מותנים בחופף זה לזה כך ששה"כ ירצה הנאשם 13 חודשים מסר בפועל, 9 חודשים מסר על תנאי למשך 3 שנים (עבירות פשע), 6 חודשים מסר על תנאי למשך 3 שנים (עבירות עוון), כניסה בסך 1,000 ל" ופיצוי בסך 700 ל". העורור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

עפ"ג (ירושלים) 18387-10-15 כנען נ' מדינת ישראל (11.1.16)- הנאם הודה והורשע בעבירה של התפרצויות לרכב בכוונה לגנוב. הנאשם הגיע עם שניים אחרים שזהותם לא ידועה לחניה של סופר "רמי לוי". אחד מהשניים האחרים נכנס לרכב המתalon, התישב בו וגבג ממנו רדי דיסק בזמן שהאחר הנוסף המתין במקומו. בית משפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשים מסר שירות בדף של עבודות שירות לבין עשרה חודשים מסר בפועל. בית משפט קבע גזר על הנאשם, צער לימים, שלחבותו עומדת הרשעה קודמת בעבירות מתחום שונה, שהשתלב בהליך טיפול ומתميد בו, עונש של 3 חודשים מסר בדף של עבודות שירות, 4 חודשים מסר על תנאי למשך 3 שנים, ופיצוי למ洋洋 בסך 1,000 ל" וצו מבנן למשך שנה. העורור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

עפ"ג (ב"ש) 7696-08-15 אבו עצא נ' מדינת ישראל (21.10.15)- בית המשפט הרשע את הנאשם בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב. הנאשם התפרץ לרכב בכך שניפץ את שימוש חalon דלת ימין וזאת בכוונה לבצע גניבה. בית משפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-10 חודשים מסר. יחד עם

זאת, בית משפט קמא סבר כי לאור הנسبות המפורטות בתיקו שירות המבחן והערכותם בדבר סיכוי ממשי לשיקומו של הנאשם תוך הצגת תכנית טיפולית מסודרת בה החל להשתלב וחיף עבורי הפלילי של הנאשם, יש מקום לסתות ממתחם העונש ההולם לקולא. בית משפט קמא גזר על הנאשם עונש של הארכת המאסר המוגנתה בגין 8 חודשים לפחות שנתיים, של"צ בהיקף של 400 שעות, צו מבנן לשנה, קנס בסך 1,500 ל"ג או 35 ימי מאסר תMORETO, פיצוי לנפגע העבירה על סך 5,000 ל"ג והתחייבות על סך 5,000 ל"ג להימנע מכל עבירה לפחות 3 שנים. הערעור לבית המשפט המוחזק נדחה.

עפ"ג (חיפה) 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (27.8.14)- הנאם הוודה והורשע בתיק המוביל בвиizio עבירה שעוניינה התפרצות לרכב וగניבתו מתוכו מגבת, מסמכים ומעיל ובתיק המצורף בעבירה של התפרצות לרכב בכונה לגנוב, לאחר שוחרר ממעצר. העבירות שבתיק המוביל והמצורף נעברו בהפרש של כשלושה שבועות ביניהן. בית משפט קמא קבע כי לאור כך שאופי העבירה הינו מזדמן ולאור יום, האופייני לנרכומים ושבתיק המצורף לא נגנבו דבר, מתחם העונש ההולם נע בין עונש מוגנתה ממשוערי לבין מספר חודשים לפחות (כולל לריצוי בעבודות שירות). יחד עם זאת, בית משפט קמא גזר על הנאשם, בן 55, שהודה ונטל אחירות על מעשיו, בעל עבר פלילי בתחום הרלוונטי ושביצע את העבירות על רקע כנראה התמכרותו לסטים והצורך במימון רכישתם. עונש של 3 חודשים מאסר בפועל בתיק הראשי, 4 חודשים מאסר בפועל בתיק המצורף (המקרים יוצאו במצבבר, סה"כ 7 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו), 8 חודשים מאסר על תנאי לפחות שנתיים, חתימה על התחייבות בסך 4,000 ל"ג לפחות שנתיים. בית המשפט המוחזק, ציין כי לעובדה כי בתיק הציגו לא נגנבו דבר לאחר שעוברי אורח הפריעו למשיב במשפטו, יש ליתן ביטוי במסגרת העונישה בתוקה המתחם, שינה את מתחם העונש ההולם כך וקבע כי הוא נע בין 6 חודשים לפחות ל-12 חודשים מאסר. בית המשפט המוחזק גזר על הנאשם עונש של 7 חודשים מאסר בפועל בגין התקיק המוביל, 6 חודשים מאסר בפועל בגין התקיק המצורף (העונשים יוצאו במצבבר), כאשר יתר רכבי העונישה שנקבעו על ידי ביהם"ש קמא נותרו בעינם.

עפ"ג (ים) 59653-03-15 **מדינת ישראל נ' איאד אבו עסב** (30.6.15)- הנאים הורשווע בעבירות פריצה לרכב בכונה לגנוב ובעבירה גניבה מרכב. כאשר עצרה המתלוונת את מכוניתה ברמזור אדם, פתחו הנאשם את דלתות הרכב. הנאשם 1 נטל מהרכב מכשיר טלפון נייד של המתלוונת ונאים 2 לקח את תיקה האישית שהכיל ארנק ובו כסף מזומן, כרטיסי אשראי ומסמכים אישיים. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שירות לטעלת הציבור בהיקף ממושך ועד למאסר בפועל לתקופה של שנה, זאת בצד קנס ממשוערי שיש בו כדי לבטא את המנייע הכלכלי שעמד בבסיס העבירות. בית המשפט קמא גזר על הנאים עונש של שירות לטעלת הציבור בהיקף 400 שעות, 3 חודשים מאסר על תנאי, קנס בסך 3,000 ל"ג ופיצוי למתלוונת בסך 2,000 ל"ג. בערעור שהוגש לבית המשפט המוחזק, קבע כי מתחם העונשה שקבע בית המשפט יכול שיתאים לפריצה לרכב שאין בו נגג או נסעים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש במרקחה זה נע בין מאסר בפועל של ממש בין כותלי הכלא הנע בין מספר חודשים לבין שנתיים. בית המשפט המוחזק השית על הנאים מאסר של חמישה חודשים לפחות ממשך בין כותלי הכלא, יתר רכבי גזר הדין נותרו על כנמו.

בעפ"ג 16-05-59689 **אבו עסא נ' מדינת ישראל** (28.12.16) נדרש בית המשפט המוחזק לערעור שהוגש

על גזר דין שככל 12 חודשים מאסר בפועל, קנס, פיצוי ומאסר על תנאי, שהושת על עיר בגין 19.5 נעדך כל עבר פלילי, לאחר שהורשע בביצוע 3 עבירות של פריצה לרכב בכונה לגנוב, ובבעירת איזומים. בסופה של יום, התעורר בית המשפט המחויז בעונש והעמידו על 9 חודשים מאסר בפועל.

ת"פ (רחובות) 17-12-29681 **מדינת ישראל נ' יונה** (26.2.18) - הנאשם הודה והורשע לפי הודהתו בעבירה של גנבה מרכב, פריצה לרכב בכונה לגנוב והחזקת רכוש חדש בגנוב. הנאשם פרץ לרכב המתלוננת שחנה ברוחבות באמצעות פתיחת חלון הרכב במקל ונטל ממנו את תיקה שהכיל כסף מזומנים בסכום של 1,500 ₪. בית המשפטקבע כי מתוך העונש ההולם נע בין מאסר קצר בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים. בית המשפט גזר על הנאשם, שנטל אחריות על מעשי, המכור לסמים, שלחובתו עומדת עבורי הפלילי עונש של 6 חודשים מאסר בפועל בגיןemi מי מעצרו, הפעלת המאסר המותנה בגין 4 חודשים במצטבר ובוחוף כך שש"כ ירצה תקופה של 8 חודשים מאסר בגיןemi מי מעצרו, 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים (עבודות פשע), 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים (עבודות עונן) ופיצויים בסכום של 500 ₪.

ת"פ (ראש"צ) 15-05-12681 **מדינת ישראל נ' גולשוויל** (08.02.18) - הנאשם הורשע על פי הודהתו בשני כתבי אישום הכוללים עבירות פריצה לרכב (שלוש עבודות), גנבה מרכב (שתי עבודות), החזקת כל פריצה לרכב (שתי עבודות) והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם התפרק לרכב שחנה בחניון קניון הזהב בראשון לציון, באמצעות שلط חכם המותאם לפתיחת רכבים וганב מהרכב מכשיר טלפון נייד. על פי כתב האישום השני, בחניון קניון סינמה סיטי בראשון לציון, התפרק הנאשם לרכב נוספת ממכשיר השיליך את השלט, בכך שפתח את הרכב ונכנס אליו. כאשר הבחן הנאשם בשוטרים שהגיעו למקום השיליך את השלט מיד. בית המשפטקבע כי מתוך העונש ההולם לעבירות נשוא התק העיקרי נע בין מס' חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, ל-15 חודשים מאסר בפועל, וזאת לצד ענישה נלוית. כאשר לתיק המצורף,קבע כי מתוך העונש ההולם נע בין חדש מאסר אשר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, ל-12 חודשים מאסר בפועל, וזאת לצד ענישה נלוית. בית המשפט סטה לקולא ממתחם הענישה ובחר להעדייף את השיקול הביעיתי וזאת לצד התמכרות להימורים. לצד זאת, הנאשם עבר הליך טיפול משמעוני, הפגין רצון לחזור בדרך הישר ולא לשוב ולבצע עבודות. בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשים עבודות שירות, צו מב奸, מאסר על תנאי, קנס נמוך, ופיצוי למתלוננים.

בהתנחת כל המפורט לעיל אני קובעת, כי מתוך העונש ההולם את העבודות בהן הורשע הנאשם הוא 6 חודשים מאסר שיקול וירוצו בעבודות שירות עד 18 חודשים מאסר בפועל בצירוף ענישה נלוית.

תחולת המאסר המותנה:

11. ראשית אדון בחלוקת בין הצדדים באשר לתחולת המאסר המותנה, בן 14 חודשים, התלי ועומד כנגד הנאשם. בעניין זה, המאשימה הטועינה כי כאשר בגזר דיןו של כב' השופט ברסלר-גונן מת"פ 17-07-71133 הוטלו **14 חודשים מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים בהתאם לסעיף 52(ג)**

בחוק העונשין שלא יעבור עבירות רכוש מסווג פשע כוונתו של בית המשפט הייתה שתקופת התנאי תחול עם שחרורו של הנאשם ממאסר, שכן במסגרת גזר הדין הוטל על הנאשם עונש מאסר. לשיטת המאשימה, ככל וגזר הדין כולל רכיב של מאסר בפועל, תקופת התנאי חלה מיום שחרורו ממאסר, בעוד שכאשר גזר הדין אינו כולל רכיב של מאסר בפועל, וה הנאשם אינו מרצה עונש מאסר בעת מתן גזר הדין, התנאי יחול מיום מתן גזר הדין. הנאשם שוחרר ממאסר ביום 26.6.18, וביצעה את העבירות ביום 21.1.21 וביום 4.2.21, על כן העבירות בוצעו בתחום תקופת התנאי.

מנגד, לשיטת ההגנה, המאסר המותנה התייחס לעומד כנגד הנאשם אינו חל. לדברי ב"כ הנאשם, הכלל הוא שהמאסר המותנה חל מיום מתן גזר הדין אלא אם כן בית המשפט הורה אחרת, וכאשר בית המשפט מתכוון להורות אחרת, הוא מציין זאת מפורשת. לעומת זאת, ככל וגזר הדין מעורר ספק בעניין זה, הספק הוא לטובת הנאשם. גזר דין ניתן ביום 7.1.18, ועל כן העבירות שביצעו הנאשם ביום 21.1.21 וביום 4.2.21 נבערו לאחר שתממה תקופת התנאי.

לאחר שמיית טיעוני הצדדים בעניין זה מצאתי לקבל את עמדת המאשימה, ואנמק. מעיוון פשוט ברישא של סעיף 52(ג) לחוק העונשין ובניסוח גזר דין ניתן היה לחשב כי תקופת התנאי תחול מיום מתן גזר דין. סעיף 52(ג) לחוק העונשין קובע כך:

52 (ג). תקופת התנאי תחול ביום מתן גזר דין ואם הנידון בושא אותו זמן עונש מאסר - ביום שחרורו מן המאסר; אולם תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבסורו בשל שחרורם בערובה מכח סימן ב' בפרק ב' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בשל חופה מיוחדת או מכח סימן ב' לפרק ו', יראו אותה כתקופת תנאי מצטברת לתקופת התנאי שקבע בית המשפט; והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.

ניתן היה לחשב כי לפי הוראות סעיף 52(ג) לחוק העונשין, רק במצב בו הנאשם מרצה עונש מאסר **בעת מתן גזר דין** תחול תקופת התנאי עם שחרורו ממאסר. אולם, לאחר עיון בהלכות שקבע בית המשפט העליון בפרשנות סעיף 52(ג) לחוק העונשין (ראה: רע"פ 8597/20 אשקר נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (8.2.2022) (להלן: עניין אשקר), רע"פ 4180/92 מדינת ישראל נ' נעים, פסקה 4 (להלאן: הלכת נעים), ורע"פ 7589/97 רחמים נ' מדינת ישראל, נב(2) (1998) (להלן: הלכת רחמים)), נראה כי לאvr כר' הם פנוי הדברים, וכן סוכמתה ההלכתית והובירה ברע"פ 785/22 חאלד דירבאט נ' מדינת ישראל (9.3.22), אשר ניתן לאחרונה:

"**סעיף 52(ג) מבטא את הכלל הרחב בדיון הפלילי, לפיו נידון מתחילה לרצות את עונשו עם מתן גזר דין [...] בהתאם, נקבע כי במקרה בו נגזר עונש של מאסר מותנה, תקופת התנאי שגורר בית המשפט - המכונה **תקופת התנאי השיפוטית** - מתחילה להימנות עם מתן גזר דין.**

לצד כל זה, קובע הסעיף חריג לכלל - "אם הנידון בושא אותו זמן עונש מאסר בפועל - ביום שחרורו מן המאסר". אף שלכאורה החריג קובע כי תקופת התנאי תחול לאחר שחרורו ממאסר רק אם הנידון בושא אותו זמן מאסר - דהיינו בעת מתן גזר דין, נקבע בע"פ 4180/92 מדינת ישראל נ' נעים, פסקה 4 [פורסם בנתנו] (21.3.1994) (להלן: הלכת נעים), כי ההוראה חלה גם כאשר בגזר דין מושת על הנאשם עונש מאסר בפועל לצד עונש מאסר על תנאי, אף כאשר

הוא אינו מצוי במאסר בעת מתן גזר הדין.vr כר שנידון "הנושא אותו זמן עונש מאסר" הוא גם נאשם שהוטל עליו עונש מאסר [...].

לבסוף, קובעת הסיפה לסעיף 52(ג) לחוק חריג לחריג. [...] ונקבע כי תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבית הסוהר בשל אחת משלוש האפשרויות - שחרור בערובה; חופשה מיוחדת; או ריצוי מאסר בעבודות שירות - "יראו אותה כתקופת תנאי מצטברת לתקופת התנאי שקבע בית המשפט". בפסקה הובהר כי מדובר בתקופת תנאי סטטוטורית, הנפרדת מתקופת התנאי השיפוטית [...]" (רע"פ 8597/20 אשקר נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם ב公报] (להלן: עניין אשקר),

על כן, בנגדוק לקביעות הערכאות קמא, המקרה שלפניינו אינו נופל לגדרי הכלל, אלא לגדרי החריג, משמע - יש להתחיל למןות את תקופת התנאי שהושתה בהליך הראשון "ביום שחרورو מן המאסר".

ברקע להלכה זו עומדת הפרשנות התקליתית לסעיף 52(ג) לחוק העונשין. סעיף זה בא להבטיח את האפקטיביות של המאסר המותנה, ועל כן הוא מוציא מכלל תקופת התנאי את התקופה בה מרצתה הנאשם עונש מאסר, שבה ממילא לא תהיה לנידון הגדמנות לעבור עבירות. מסיבה זו אין מקום להבחין בין מצב בו הנאשם מרצתה עונש מאסר בעת מתן גזר הדין לבין מצב בו הנאשם יחל לרצות עונש מאסר, אשר גזר עליו בגין הדין יחד עם המאסר המותנה. צוין, כי חלקו השני של הסעיף בא להבטיח, כי בפרק הזמן שבhem האסир, מסיבות שונות, אינו נמצא בין כותלי הכלא, והוא חופשי לבצע עבירות, יהול עליו התנאי, וזה תקופת התנאי הסטטוטורית, אשר תפקידה למלא את החלל אשר עלול להיווצר בתקופת הכליאה, וכן הובאו הדברים בהלכת רחמים:

"**כידוע, מטרתו העיקרית של המאסר על תנאי היא הרתעתית.** זהו אמצעי עונשה הנוטן בידי בית המשפט כדי להרתעה ממשית של הנידון, מבלי להושיב אותו מאחוריו סורגי ובריח. מובן אפוא כי כאשר המאסר על-תנאי מוחל על תקופת שבה הנאשם מצוי בין כותלי בית הסוהר מאבד המאסר על-תנאי מאופיו המרתיע ואין בו כדי למלא את התקלית שלה נועד. מכאן ניתן להבין את הגיונה של הוראת המחוקק בקובעו ברישא של סעיף 52(ג) כי תקופת התנאי השיפוטית לא תחול על התקופה שבה מרצתה הנאשם עונש מאסר בפועל".

ובהמשך:

"... **תכלית ההסדר שבסעיף 52(ג) לחוק העונשין היא להבטיח ש'תקופת התנאי' תהיה תקופה שבה הנאשם הוא חופשי,** שבה ניתן לבדוק את 'התמודדותוadam החופשי עם המבחןים שנקבעו בהחלטה בדבר מאסר על תנאי'".

בහינת ההלכה אשר יצאה מבית המשפט העליון, שאינה משתמשת לשתי פנים, אני קובעת כי תקופת התנאי הchèלה עם שחרורו של הנאשם ממאסר, וזאת בשל עונש המאסר אשר גזר עליו יחד עם המאסר המותנה נשוא דיוננו זה. הנאשם שוחרר ממאסר ביום 26.6.18, וביצע את העבירות ביום 21.1.21 וביום 4.2.21, על כן העבירות בוצעו בתוך תקופת התנאי, והן מפעילות את התנאי.

קביעת העונש המתאים בಗדרי המתחם:

12. בגזרת העונש המתאים לנאים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניו מן הרואי לחת את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם הודה במיחס לו וחסר בזמן שיפוטי יקר, נטל אחריות על מעשיו וניכר כי משקיע מאמצים על מנת לחזור למושב, כפי שעולה ממסקורי שירות המבחן.

עtero הפלילי המכובד של הנאים עומד לו לרועץ ומהויה נסיבה משמעותית לחומרא. רישומו הפלילי כולל הרשעות רבות מאד בעבירות רכוש, אלימות וסמים החל משנת 1993, ועד להרשעה الأخيرة במאי 2022.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מנסיבות חייו הקשות של הנאים, כפי שיפורטו בתסקיר השירות המבחן ובטיעוני בא כחוי, שהייתה להן השפעה על ביצוע העבירות נשוא התקיק דין, ועמדו ברקע לאורח החיים השולי שפיטה, כפי שעולה מגילון הרישום הפלילי.

לאור הлик השיקום שעבר הנאים, הכולל גמילה מסמים לתקופה של למעלה משנה, אין מחלה קות שענישה אשר כוללת מאסר בגין סORG ובריח פגיעה בנאים, אף עלולה לסכל את הлик השיקומי בו מצוי.

מנגד, מדובר בנאים רצידיביסט, אשר לא הורתע פעמיים מעונייני המאסר הממושכים אשר הוטלו עליו, ובית המשפט מחויב לשקל שיקולים של הרתעת היחיד ואף הרתעת הרבים, ולחת את הדעת להגנה על שלום הציבור.

חריגת מתחם העונש ההולם:

13. סעיף 40(א) לחוק העונשין קובע כי מקום בו נמצא בית המשפט כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכון של ממש שישתקם", רשאי הוא לסתות מתחם העונש אשר נקבע ולגור על הנאים עונש החורג לקו לא מאותו מתחם.

14. המקרה שבפנינו הוא מאותם מקרים המחייבים הכרעה, בחירה ב"דרך האמצע" אינה אפשרית. וכך הנאים תלויים ועומדים לשואה מסרים מותנים, הארכו שבהם בן 14 חודשים. על בית המשפט להכריע האם להפעיל את המאסר המותניים התלויים ועומדים כנגד הנאים, כאשר משמעות הדבר שליחת הנאיםשוב למאסר בגין סORG ובריח לתקופה ארוכה, ופגיעה בהлик השיקומי אותו החל, ובו עמד בהצלחה השנה האחרונות. לחופין, בחירה באפיק השיקומי, שימושו חריגה משמעותית לקו לא מתחם העונש ההולם, והארכת המאסר המותניים מבלי להטיל ענישה ממשית. דרך ביניהם אינה אפשרית במקרה דין אף לאור הוראות סעיף 56(א) לחוק העונשין, לפיו הארכת תקופת התנאי אפשרית ככל ולא הוטל בשל אותה עבירה עונש מאסר, ומאסר כולל אף מאסר על תנאי, (ראה ע"פ 130/80 מדינת ישראל נ' סלomon קורדובה)

15. מצאתי כי יש מקום להשิต על הנאשם עונש החורג לקולא ממתחם הענישה אשר קבועתי, וזאת לאחר שנתי דעתה להליך השיקומי שביצומו מצוי הנאשם. במסגרת זו, הענקתי משקל ניכר להתרשםותו של שירות המבחן, ואף לדברי הנאשם בבית המשפט. לראשונה בחיו, הנאשם מגויס ומחויב לתהller שניינִי מעמיק בחיו, וזאת יחד עם הליך הगמילה המשמעותי, בו מחזיק בשנה האחרונה. כמו כן, נתתי דעתה להעדר האפקטיביות של הענישה המרתיעה אשר הוטלה על הנאשם במהלך חייו. אין מחלוקת כי הענישה המוחשית אשר הוטלה עליו במשך השנים לא הצליחה ליצור אצל הנאשם אפקט הרתעתי ולהוציאו ממעגל הפשע. בעניין זה, נחה דעתם בדברי הסניגור המלומד. חובתנו כחברה לחפש חלופה לעונשת אחרת אשר תרחיק את הנאשם מעולם הפשע, ותגן על שלום הציבור לטווח הארץ.

16. מצאתי, אם כן, לאמץ את המלצות שירות המבחן. אני סבורה כי הנאשם השתקם וממשיר בהליך שיקומו, באופן המצדיק חריגת ממתחם העונש ההולם וקביעת עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו.

בשולוי הדברים עיר, כי התקשתי להבין את עמדתה העונשית של המאשימה בתיק דן. בעניינו של הנאשם בת"פ 34526-01-19 אשר צורף לת"פ 9430-05-20 בבית משפט השלום ברמלה, והסתיים אך לאחרונה, עתירה המאשימה לאמץ את המלצות שירות המבחן. מפרטוקול הדיון ביום 10.5.22 עולה, כי המאשימה הסכימה להמלצות הتسקיר:

"אנו נסכים להמלצות הتسקיר, ולהטיל על הנאשם הארצת מע"ת...יצו מבחן של שנה וחצי ויצו של"צ בן 150 שעות כפי האמור בתסקיר....פעם ראשונה שה הנאשם נקי מסמים ועורך שניוני. לפיכך נבקש מבים"ש לאמץ הנסיבות" (ת/5 - עמוד 22, שורה 13-11).

יודגש כי מדובר על גזר דין אשר ניתן לפני כחודשים, והتسקירים שהוגשו לבית משפט השלום ברמלה נערכו במקביל לتسקירים שהוגשו לבית משפט זה ומတאים הליך שיקומי זהה אותו עבר הנאשם. מדינת ישראל אינה יכולה לדבר בשתי קולות, בבחינת "**תרי kali לא משתמעי**" (תלמוד בבלי, מסכת ראש השנה, דף כ"ז עמוד א). מצופה מהמאשימה שתציג עדמה אחת, ואם לא כן תنمך את עמדתה, ותאבחן בין שני ההליכים. כפי שצוין לעיל, הדבר לא נעשה.

בנוסף להמלצות שירות המבחן מצאתי להשיט על הנאשם עיצום כספי, בדמות פיצוי לנפגעי העבירה. מעשיו של הנאשם מחייבים פיצוי הולם, שייהי בו משום הכרה בזק שנגרם לנפגע העבירה. אחת התכליות של רכיב הפיצוי הוא "**יסוד של היטהרות לעבריין עצמו, שחובבו בפיצוי לטובת הנפגע עשוי לתרום לשיקומו**" (ע"פ 8/0845/8745 פלוני נ' מדינת ישראל ואח'). הפיצוי הינו עונש חינוכי משלים, שיש בו כדי להמחיש לנائب את מחיר מעשייו, ויסיע לו להפנים את אחוריותו לנזקים שגרם. עם זאת, על מנת שלא לסכל את ההליך השיקומי בו מצוי הנאשם, הפיצוי יהיה מתון ויחולק לתשולמים.

כמו כן, ובהתאם לעתירת המאשימה, אין מנוס מהפעלת התחייבות הכספיית בסך 4,000 ₪, וזאת לאור הוראות סעיף 76 לחוק העונשין, כפי שפורש בפסקה.

17. לאחר ששלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. המאסרים המותנים מת"פ 18-07-07, האחד, בן 6 חודשים, והשני, בן 3 חודשים, יוארכו בשנתיים נוספת מיום תקופת התנאי.
 - ב. מאסר מותנה בן 14 חודשים מת"פ 17-07-07 71133 יוארך בשנתיים נוספת מיום תקופת התנאי.
 - ג. הנאשם ישלם פיצוי בסך 1000 ₪ למטלון, ע"ת מס' 1. הפיצוי ישולם ב- 20 תשלום שווים, חודשים ורצופים, החל מיום 1.9.22 ובמשך כל 1 לחודש שלאחריו.
 - ד. ישלם פיצוי בסך 1000 ₪ למטלון, ע"ת מס' 3. הפיצוי ישולם ב- 20 תשלום שווים, חודשים ורצופים, החל מיום 1.9.22 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו.
 - ה. הנאשם יתחייב התחייבות כספית בסך 2000 ₪ שלא לעבור את העבירות בהן הורשע וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.
 - ו. אני מורה על הפעלת התחייבות הכספית שהתחייב הנאשם בת"פ 17-07-07 71133 בסך 4000 ₪ הנאשם יפרע את ההתחייבות, ב-40 תשלום שווים ורצופים, בסך 100 ₪ כל תשלום, החל מיום 1.6.24, ובכל 1 לחודש שלאחריו.
 - ז. בחופף לצו המבחן למשך 18 חודשים אשר הוות על הנאשם בת"פ 34526-01-19 ייחד עם ת"פ 9430-05-20, ניתן בזאת צו מבחן בפיקוח שירות המבחן למשך שנתיים מהיום.

הובהרה לנאשם חובת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן. הובהר לנאשם, כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן או יעבור עבירה נוספת נספת בתקופת המבחן, ניתן להפקיע את הצו ולגזר עונשו מחדש.

את הפיצוי ניתן לשלם באחת מהדריכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, il.eca.gov.il**
- **מרכז שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**
- **בזמןן בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהות בלבד (אין צורך בהציג בשוברי תשלום).**

הזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו تموز תשפ"ב, 14 ביולי 2022, במעמד הצדדים.